

A második legerősebb bankhálózat lehet

Jövő év januárja után egyetlen takarékszövetkezet sem mehet csődbe

RATHY SÁNDOR

Budapest (ISB) – Hosszas viták után megvalósult a „nagy álom”: a múlt hét közepén 234 takarékszövetkezet aláírta azt az integrációs szerződést, amely alapját képezheti a vidéki bankhálózat kialakításának. A takarékszövetkezetek – karöltve a kormány képviselőjében 50 milliárd forintos támogatást adó pénzügyi tárcával, illetve a Takarékbankkal –, ezáltal gyakorlatilag létrehozták az országos takarékszövetkezeti intézményvédelmi alapot – „otiva” – is, amely anyagi segítséget nyújt a takarékszövetkezetek kosztoldációjához. A takarékszövetkezetek jövőjéről Gergely Sándort, az Országos Takarékszövetkezeti Szövetség elnökét kérdeztük.

– Huszonkét takarékszövetkezet aláírása hiányzik a dokumentumról. Miért?

– Hét-nyolc szövetkezet esetében csupán technikai akadálya volt ennek, míg a többiek úgy döntöttek, nem csatlakoznak az integrációhoz.

Az önállóság megmarad

– Milyen jelentőséggel bír a szerződés?

– Intergrálódásunkkal a nyugati példát követjük, azt a modellt, amely a fejlett világban működőképes bankrendszer hozott létre. Félreértés ne essék, az integrációnak hazánkban is vannak gyökerei, hiszen az államosítás előtt országunkban is ezen elv alapján működtek a takarékszövetkezetek. Az integráció nem jelenti azt, hogy a szövetkezetek elveszítenék önállóságukat, sokkal inkább a mozgalomban egyébként is kitapintható szolidaritási jellegét erősíti. A szerződés és az „otiva” lehetővé teszi, hogy a szövetkezetek közösen vállalt pénzügyi feyelemmel dolgozzanak, s ezáltal biztonságossá váljon működésük. A betétesek számára ez óriási előnyt jelent, hiszen teljes biztonságban tudhatják a takarékszövetkezetekben elhelyezett pénzüket.

Takarékszövetkezet Nyírcsádon. A többség aláírta az Integrációs szerződést

Fotó: Horváth Katalin

– Az elmúlt években több takarékszövetkezet is csődbe ment. Legutóbb a hevesi. Az integrálódott szövetkezetekkel ez már nem fordulhat elő?

– A szerződés aláírása után ez már nem lehetséges. A közös ellenőrzési és szolidaritási rendszer mindenkit megvéd attól, hogy tönkremenjen.

– Ez viszont azt is jelentheti, hogy nem kell félni a felelőtlen gazdálkodás következményeitől, hiszen az „otiva” majd kiegészíti a bajból a csőd közelébe jutottakat.

– Általános szabály, amíg a baj kicsi, nehéz észrevenni, de könnyű orvosolni, ám ha a veszély nagy, könnyű észrevenni, de majdnem lehetetlen orvosolni. Mi arra törekszünk, hogy az önellenőrző rendszerünk már akkor is kimutassa a bajt, amikor még kicsiny, s viszonylag kevés pénz kell a probléma megoldásához. Ennek természetesen személyi konzekvenciái is lesznek. A kiépítendő ellenőrzési rendszer ugyanis jelzi a tagságnak, hogy ha valamilyik vezető vagy alkalmazott úgymond „cinkelt” kártyákkal játszik. A tehetséges és becsületes ve-

zető ugyanis gyarapítja a szövetkezetet, míg a csaló megkárosítja a tagokat is. Ez az, amit a tagoknak fel kell ismerniük, s ezért kell szorosabbra vonni az ellenőrzés hálóját.

Az integráció az alap

– Sokszor felvetődött, a vidéki bankrendszer alapjai a takarékszövetkezetek lesznek. Úgy tűnik, ez most beigazolódik. Ugyanakkor már korábban is lehetett hallani azokat a hangokat, amelyek a takarékszövetkezetek önállóságának elvesztését jósolták. Réális ez a veszély?

– Nem, bár valóban jó esélyeink vannak arra, hogy „mi” legyünk a vidéki bankhálózat. A vidéki bankhálózat tagjai azonban továbbra is önállóak lesznek, igaz egyre mélyebb lesz az együttműködési szintjük is. Az önállóság végleges határa a megszűnés. Ezért ha valaki rosszul gazdálkodik, s ezt a tagság hagyja, akkor a csődtől való megmenekülés egyetlen útja, a beolvadás ellen nincs erkölcsi alapjuk szódt emelni. Tudomásul kell venni, a takarékszövet-

kezetek hosszú távon csak akkor lehetnek sikeresek, ha együttműködnek. A takarékszövetkezetek vezetőinek kilencven százaléka már járt Nyugaton, s meggyőződtek arról, hogy csak az integráció lehet a fejlődés alapja.

– Mennyire felkészültek a takarékszövetkezet dolgozói? Meg tudnak felelni a piacgazdasági követelményeknek?

– Úgy gondolom, igen, de a takarékszövetkezeti dolgozóknak is tanulniuk kell. A legnagyobb gond a hitelezési gyakorlattal van, ez azonban nem csoda, hiszen '89-ig tiltva volt számukra a piaci alapú nyílt hitelezés.

– Milyen állapotban vannak ma a takarékszövetkezetek?

– Törvényszerű, hogy nem lehetnek jobb állapotban, mint a gazdaság vagy az egész bankrendszer. Az integrációs szerződés igen komoly erőt is jelent. A takarékszövetkezetek, a kormány, valamint a PHARE-program pénzei megnyitották a lehetőséget arra, hogy „mi” legyünk a második legerősebb banki hálózat.